

FDF i Ribe i 50 år

Af Søren Mulvad efter idé af Erik Brandt-Christensen

Under parolen »FDF, træd af!« samlede Erik Brandt-Christensen en række oplysninger om FDFs 50 års virke i Ribe. Følgende er et sammendrag af denne erindringsmappe.

Der har været FDF-virksomhed i Ribe siden 1902, hvor korpset blev stiftet, hvad kan bekræftes ved opslag i de lokale aviser fra omkring år 1900 og ved den storslåede parade af FDF-drenge på Torvet i 1910, der gengives i Ribe-videoen »Ribe, Danmarks ældste by.« Drengene havde hvide bluser på den gang. På et tidspunkt blev denne første kreds lagt i mølpose for atter at blive vakt til live i 1960.

FDF havde fra begyndelsen tilknytning til Kirkelig Forening for Indre Mission, og ved etableringen i 1960 var det da også sognepræst ved Sankt Katharinae Kirke, Bitsch-Larsen, der sammen med flere fra kreds-

genoplivede ungdomskorpset. Købmand Asger Brøndum, indremissionær Jakob Riis og hans datter Birgit, lærer Martin Abildtrup, sygehusinspektør Jonny Beck og enkelte andre var igangsætterne. Begyndelsen blev lagt den 20. august 1959. Initiativet lykkedes over al forventning. Efter seks måneder havde kredsens over 100 medlemmer. I 1965 var der 140 medlemmer, det højeste antal i kredsens historie. På fotoet af kredsens på dens første fødselsdag, den 1. september 1961, er der 83 personer i grå uniformsskjorte med skråhuer, heraf 67 poge, pilte og væbnerelever, tre væbnere, tre patruljeførere, fem instruktører, tre delingsførere og en kredsfører. Desuden et bestyrelsesmedlem. Drengene stod samlede i Klostergården bag Sankt Katharinae Kirke, og de benyttede samme sogns konfir-

mandstue til møderne. Danmarkssamfundet i Ribe skænkede korpset en fane, som blev indviet med traditionel sømslagning i fanestangen. På 50-års jubilæet slog Esther Abildtrup endnu et søm i fanestangen.

Økonomien blev opretholdt dels ved børnenes kontingenter og frivillige arbejder. Der blev indsamlet papir, som den gang kunne sælges tonsvis til genbrug og fremstilling af nye papirvarer. Deltagelse i Tulipanoptogene gav penge fra Tulipankomitéen, og drengene havde sjove timer med at bygge en vogn op og dekorere figuren med tulipaner.

Konfirmandstuen var alt for snævre forhold at mødes under, og kort efter rykkede man ind i et tidligere restaurationslokale i Hundegade (Turisthotellet, senere kaldet Hundehuset), hvad var helt umuligt; i en nødsituation holdt man kredsmøder i missionshuset Brorsonsminde i Fiskergade, men man styrede imod helt egne lokaler, og havde kig på et nedlagt smedeværksted i Bredeslippe 2 med et forhus mod Grønne-gade, der kunne udlejes. Cykelhandler Iversen, som ejede ejendommen, var indstillet på at sælge og selv blive boende til leje i forhuset. Det lykkedes at få købet i stand, og ved entusiastisk, årelang brug af frivillig arbejdskraft under ledelse af Aksel Weber Sørensen lykkedes det at få etableret brugbare lokaler.

Ribe havde et godt potentiale at trække på af seminarieelever, som havde en naturlig lyst til ungdomsarbejde. Gennem årene kom mange af korpsets ledere fra seminariekredse. Om det så var lukningen af seminariet, der forårsagede afmatningen i dette ungdomsarbejde skal være usagt, men sammenfaldet er påfaldende. Korpsets kontakt til seminariet gav sig udslag i, at man an-

vendte seminariets festsal til det første agitationsmøde, og der blev spillet en drengeoperette dér i 1964, »Min Onkel fra Ronongo«. Tekst af Holger Buchhave og musik af Henning Elbirk.

Foruden møderne i korpsslokalet blev der arrangeret sommerlejr i Sønder Farup. Det var ikke nødvendigvis afstanden fra hjemmet, der garanterede gode og oplevelsesrige lejre, det var samværet gennem længere tid med jævnaldrende og ældre, der havde interesse og lyst til lejrlivet og samværet. Væbnerne kom på lejr på »Sletten«, piltene på »Bøgebjerg« og »Grænseborgen« og adskillige andre steder, hvor korpset havde faciliteterne. En sommerlejr havde deltagelse af 130 personer fra Ribe. Man tog internationale kontakter. Der var besøg af et hold spejdere fra Boy's Brigade i Port Steward i 1965, og der blev aflagt genbesøg hos dem i hjemlandet, hvor den ripensiske gruppe blev modtaget af den nordiske undervisningsminister ved en officiel reception. På grund af de private indkvarteringer blev der knyttet mange venskabsbånd tværs over Vesterhavet, og gensidigt fik drengene indblik i fremmede dagligliv og ikke mindst sprog.

International kontakt og solidaritet blev indøvet ved de ugentlige møder, hvor det blev skik, at hver dreng gav 25 øre pr. møde og hver leder gav to kroner pr. møde. Pengene gik til en spedalskhedskoloni. De mange mønter blev til 500 kroner årligt, som på det tidspunkt var en sum, en familie kunne leve for en hel måned.

Der blev jævnligt afholdt forskellige former for markeder og basarer, som var med til at finansiere arbejdet.

Med det stigende medlemstal blev det

aktuelt at etablere en filialkreds på Ribe Nørremark. Netop i disse år blev det muligt for mange Ribe-familier at flytte ud af de småbitte lejligheder i den indre by og opføre egne boliger med have nord for byen. En stor del af medlemmerne blev hjemmehørende på Nørremarken, og da man fik lånt sig ind i en garage med varme, var der mødelokale også dér.

Man havde ønske om at kunne komme tættere på naturen, og der blev indrettet en patruljehytte, Skyttehuset, i Vester Vedsted. Kredsen havde fået et læskur overdraget af skytteforeningen i Vester Vedsted. Skuret blev renoveret og udbygget til ukendelighed, og der blev overnatningsfaciliteter til 14 personer på week-end-ture og lignende.

I 1973 blev kredsen åbnet for optagelse af piger, og der kom så mange, at rammerne i Bredeslippe blev for snævre. Man købte Rosenallé 2 ved hjælp af salgsprovenuet og velvilligt lån fra Ribe Kommune. Der blev ligeledes investeret en god del frivillig arbejdskraft på at indrette denne bygning til mødelokaler. Man var der imidlertid kun, indtil der kunne indvies et helt nybygget kredshus på Mosevej på Ribe Nørremark i 1983. Ribe Kommune havde afsat arealet til »spejderhuse«.

I tidens løb har der været 1350 børn og unge med i kredsen. De har deltaget i alle former for spejderaktiviteter, dels de ugentlige møder, og dels i en masse ture og lejre, herunder de årlige sommerlejre og landslej-

rene hvert femte år, kanoture, fjeldvandring og meget andet.

Et særligt kapitel udgør arbejdet med tambourkorpset. Seminarieeleverne var ofte gode musikanter, og de instruerede de unge i at spille fløjte, trommer og signalhorn. Mødeaftenerne sluttede altid med en række musikalske indslag, dels som ren musik og dels som akkompagnement til sangene. Når der var parader og optog, hvor korpset deltog, gik tamburerne i spidsen og festliggjorde toget. Tamburkorpset deltog i mange stævner og arrangementer på landsplan. Desværre måtte man allerede lukke

denne del af virksomheden i slutningen af 1980-erne på grund af mangel på instruktører.

På 50-års jubilæumsdagen 2009 blev atter slået et søm i fanestangen, men samtidig måtte man give fortabt. Korpset manglede ledere og måtte atter lægges i mølpose, – en tænkepause kaldte man det.

Søren Mulvad, lærer. Varming Vesterby 9, Ribe. Har tidligere udgivet en lang række artikler bl.a. i Fra Ribe Amt. Samt udgivet flere bøger af lokalhistorisk karakter, samt skrevet skuespil for børn og voksne.